

DE REDEN VAN MENIG ONREDELIJK TABOE IS EEN DOGMA

Plaats en datum onbekend.

Nou, taboes zijn er ook een hele hoop. Laten we eenvoudige vormen van taboe nemen. Waarom zijn de bikini en het badbroekje in. Op grond van bepaalde taboes. Naaktheid. Toch is naaktheid op zichzelf helemaal geen kwestie waar je een taboe op hoeft te leggen. Maar dat hangt nu weer samen met een aantal morele stellingen. Namelijk, naaktheid is zondig. En waarom is naaktheid zondig? Omdat naaktheid de lusten opwekt. Nou, die mensen hebben ook nooit goed uitgekeken hoor, want anders zouden ze zeggen: dat is maar een zeer betrekkelijke stelling. Maar goed, *dús* omdat het zondig is, is het taboe, is het verboden. Je mag er niet aankomen. Dit is een voorbeeld van een taboe, dat voortvloeit uit een dogmatische stelling. De dogmatische stelling namelijk, dat de mens zondig is, dat al het menselijke zondig is en dat je daarom bepaalde dingen niet mag doen. De reden van menig onredelijk taboe is een dogma.

Nou, dan gaan we eens kijken wat we kunnen doen om toch die dogma's en die taboes kwijt te raken. Luister. Menig taboe zal een reden hebben. Bijvoorbeeld het verbod - dus een taboe dus eigenlijk ook wel - om familieleden, die te dicht bij elkaar staan zoals: vader-dochter moeder-zoon, broer-zus, enz. geslachtelijk verkeer te laten bedrijven. Nu weten we allemaal, dat het niet altijd verkeerd hoeft uit te pakken, maar dat wanneer het veel gebeurt er toch wel genetisch allerhande onaangename dingen gebeuren. Je krijgt namelijk een sterk eenzijdige ontwikkeling, en die heeft grote gevaren voor de stam, voor de gemeenschap. Daarom is dat taboe.

Nu kun je zeggen, maar ik wil een taboe doorbreken. Best, maar vraag je dan wel even af of het redelijk is. Als een taboe redelijk is, zoals dit, dan moeten er wel heel zwaar wegende redenen zijn om daar dus je niets van aan te trekken. Maar onthoudt één ding, een taboe dat onredelijk is, dat niemand kan verklaren, is geen regel waaraan u zich hoeft te houden, tenzij u bang bent voor de consequenties, die uw doorbreking van het taboe brengt. Nou, dat is ook duidelijk.

Dogma's. We zouden het nog veel eenvoudiger kunnen zeggen. Kijk een dogma is iets, waarvan men zegt, dat je het moet geloven, waarvan je doet of je het gelooft, omdat je het wel niet gelooft, maar het gevoel hebt dat anderen jou niet zouden geloven wanneer je zou zeggen, dat je dit niet gelooft en *tóch* een gelovige bent. Dan vinden ze u ongeloofwaardig. Dus, een dogma is een poging om je eigen denken uit te schakelen. En een dogma hoeft zeker niet alleen, vergeet u dat niet, van religieuze aard te zijn. Voor de stelling van de groeiende economie als bron van een groeiende welvaart is een dogma. Het betekent, dat iedereen doet alsof het waar is ofschoon de consequenties van de voortdurende groei steeds duidelijker kenbaar worden en aantonen, dat op een gegeven ogenblik juist door die groei alle welvaart de vaart in gaat. En met een vaartje.

Een dogma is dus een stelling, die men enigszins aannemelijk kan maken zonder dat men metterdaad en feitelijk kan bewijzen, dat ze zinrijk is. Iets wat niet zinrijk is, moet u beproeven. Daar kan niemand zich tegen verzetten. Je kunt nooit een dogma breken bij een ander, die het aankleeft. Want geloof - en dat is het uiteindelijk - wetenschap is ook geloof. (Een kennis van mij zij kortgeleden nog: "Je hebt ook mensen, die theologie studeren, die zijn academisch gevormd, dat is dus mentaal gedeformeerd, en die denken dan dat ze het weten. Maar die weten het ook niet.") Ik ben geneigd om dat te onderstrepen. Wij hebben in het menselijk leven enorm veel illusies, die in stand worden gehouden juist door het belang, dat we er bij hebben dat ze waar blijven, ook in de ogen van anderen. We weten wel, dat het niet te bewijzen is, en het werkt niet, maar als het niet waar is, dan verliezen we zelf in aanzien of in positie of wat anders. Daarom houden we het in stand, Wie dogmata wil doorbreken, moet in de eerste plaats beginnen zonder dogma te leven. Weet u wat u moet doen? Tja, laat ik het

zo stellen. Je gelooft. Zolang je gelooft, is dit geloof jouw geloof. Niemand anders heeft er iets mee te maken. Wat je gelooft, blijf je geloven totdat duidelijk blijkt, dat je verkeerd geloofd hebt. Jouw recht! Wanneer een ander iets gelooft en jij gelooft het niet, dan is dat je volste recht. Je kunt ten hoogste nagaan in hoeverre dat geloof van de ander redelijk is of niet, maar zodra het onredelijk wordt mag je rustig zeggen: ik trek me er niets van aan. Wil je in de praktijk proberen om dogma's te doorbreken, dan moet je jezelf eerst eens afvragen hoeveel onbewezen dingen je maar als juist aanneemt. Dat zijn er vaak heel wat.

Neem maar één van de dingen - ik hoop dat ik niemand kwets - die het meest voor de hand liggen hier in Nederland. De leden van ons Koninklijk Huis kunnen niets kwaad doen.

Een dogma, en een dwaasheid, want leden van het Koninklijk Huis zijn mensen. En mensen kunnen kwaad doen. Ze kunnen misschien kwaad doen, omdat ze denken goed te doen, maar dan hebben ze toch kwaad gedaan. Wanneer iemand dus iets zegt, er is iets gebeurd, dan moet je zeggen, bewijs het mij. Maar je moet niet zeggen, het is onmogelijk, ik luister niet. Wanneer iemand zegt, God bestaat niet, dan is dat ook een dogma, nietwaar. Dan zeg je, nou maak maar duidelijk waarom niet. Maar ik ben wel zo vrij om mijn eigen gedachten daar over te hebben, en ik zal reageren volgens mijn eigen inzicht. Moet ik dit doen? Ik zie niet in waarom. Ik wil het rustig anders proberen, ik zal het jullie niet lastig maken. Jullie hoeven de zaak ook niet te redden als het verkeerd gaat, maar (onverstaanbaar).

Dogma's doorbreken kun je alleen door je eigen wijze van leven, door je eigen wijze van denken, en vooral door je bewust controleren van alle dingen, die je zonder meer aanneemt op gezag van anderen. Het is niet erg, dat je een dogma aanhangt. Het is wel erg, dat je het aankleedt als een waarheid zonder je ooit af te vragen op grond waarvan iemand anders die verklaring aflegt.

$1 + 1 = 3$. Dat is volkomen waar, weet u dat? Anders heeft u nog nooit een huwelijk mee gemaakt. Het kan zelfs 3, 4, of 5 worden. Het kan ook meer worden, en dan wordt het een belasting voor de kinderbijslagkas. Maar het punt van waaruit ik iets benader, is bepalen voor de betekenis, die het kan hebben. Ik heb een eigen standpunt in mijn wereld, in mijn leven. Dan moet ik vanuit dit standpunt verder gaan en niet uit het standpunt van een ander. Wanneer ik hoor, dat iets niet mag, dan moet ik mij eerst afvragen of het de moeite wel waard is. Weet u wat de grootste zonde is? Dat je zondigt en er later spijt van hebt, en dat het eigenlijk helemaal niks betekent. Dat is de grootste stomiteit, die je uit kunt halen. Vraag je rustig af: Wat doe ik, waarom doe ik het? Maar zeg ook tegen jezelf wanneer dit op dit moment voor mij zo belangrijk is, dat al het andere daarvoor moet wijken, dan kan geen enkele regel of wet mij dit verbieden. Zolang ik maar niet anderen daarbij betrek. Dat is een belangrijk punt. Je mag nooit anderen daarbij betrekken.

Taboes doorbreken kun je soms doen door je eigen acties. Als we kijken hoeveel taboes er doorbroken zijn alleen al in uw eigen land in de laatste 20 jaar, dan duizelt het je.

Hoeveel sociale vooroordelen en verbodsbepalingen daaruit voortvloeiende eigenlijk opgeheven zijn. Dat is gewoon krankzinnig. Hoe komt dat? Omdat er mensen zijn geweest, die zeiden, maar ik trek mij er niets van aan. Ik zie niet in waarom ik dit wel en dat niet mag doen, dus doe ik wat volgens mij op dit moment redelijk en juist is. En die mensen, die hebben door hun eigen gedrag, let wel, taboes doorbroken. Je kunt dat nooit doen met pressie. Dat denken de mensen wel eens. Neem eens een voorbeeld, één van de mooiste dingen, de vrouwenemancipatie. Wat heb je, Nederland heeft er een mooie naam voor? Oh ja, rooie wijven en dolle Mina's. Die staan dan luidkeels te schreeuwen, dat ze niet gelijk zijn. Maar is dat wel waar? Is dat waar? Er zijn voldoende vrouwen op dit ogenblik, die een bedrijf leiden. Daar zijn ze dan toch niet gekomen, doordat de gehele wereld discrimineert, dacht ik. Er zijn voldoende vrouwen, die grote invloed hebben. Er zijn vrouwen in de politiek, en overal. Alleen vrouwelijke pastoors, die heb je niet. Dat is een zegen, én voor de vrouwen én voor de christenen. Dus

Vraag: En voor de pastoors?

Antwoord: Nou voor de pastoors niet. Kijk, het is voor een pastoor zo, dat voor hem het celibaat een verbod tot huwelijk inhoudt. Maar een huwelijk is een formaliteit, zoals menig huisarts u kan bevestigen. Niets kwaads gezegd van die goede mensen. Zij leven volgens hun

eigen denken. Best. Maar een vrouw zou daar een heel andere werking in krijgen. Het zou een heel ander type van godsdienst worden. En dat je nou zegt dat kan niet. Verkonding wel. Maar zodra je komt dus met een magisch ritueel, dan zal dat ritueel in betekenis veranderen naar gelang, nou zeg maar de sekse van degene die het leidt. Daar kun je niets aan doen. Dat is nu eenmaal kosmisch zo. Dat hangt af van een verschil in emotionele opmaak, die wel degelijk bestaat. Dus dan kun je zeggen, nou goed, vrouwen zijn toch eigenlijk overal. De vrouwen, die nu zo hard schreeuwen, dat ze gediscrimineerd worden, zijn waarschijnlijk degenen, die als vrouwen verplichtingen op zich hebben genomen, die ze te lastig vinden, en die ze nu af zouden willen schuiven op hun contractpartner, die echter toch met hen is samen gaan leven onder de conditie als het ware dat zij de vrouwelijke rol in de familiegemeenschap zouden spelen. Dus ik geloof niet, dat die vrouwen hier terecht zitten te krijsen en te schreeuwen.

Nu kun je zeggen, doorbreken ze een taboe? Neen, eigenlijk niet. Er zijn er die dat hebben gedaan, de eerste vrouwelijke journalisten, de eerste vrouwelijke artsen. Vrouwen, die gewoon zeiden, ik heb een bekwaamheid en ik zal die gebruiken. Ook wanneer de gehele wereld zegt dat het niet mag. Die hebben een taboe doorbroken. Die hebben ook wezenlijk iets bereikt, niet alleen voor zichzelf maar voor alle vrouwen. We hoeven niet eens te denken aan Aletta Jacobs of zo iets, maar er zijn er meer geweest.

Als je dus zo redeneert, dan is duidelijk degene die schreeuwt, die manifesteert, die doorbreekt eigenlijk geen taboe, en die kan ook niet wezenlijk een dogma aantasten, omdat hij tegenover een bestaand dogma een ander dogma zet. Het dogma van de leidsters van de vrouwenemancipatie - neemt u mij niet kwalijk, ik wil niet op tenen trappen - maar het dogma is dat de vrouw te allen tijde ondergewaardeerd wordt, en dat is gewoon niet waar. Ik ben het met hen eens, dat een vrouw bijvoorbeeld evenveel zou moeten kunnen verdienen als een man, mits zij het gelijke werk verzet. Ik geloof niet, dat iemand dat vreemd zal vinden.

Maar wanneer die vrouw bepaalde dagen heeft, dat ze minder goed werkt. Het zou toch denkbaar zijn. Of wanneer die vrouw kinderen heeft, waar ze ook voor moet zorgen. Dan is het wel heel erg vreemd, dat ze verlangt voor een mindere prestatie - want haar aandacht is verdeeld - een gelijke beloning te ontvangen. En dat moet je eenvoudig incalculeren.

Je kunt zeggen, jongeren hebben recht op een gelijk inkomen als ouderen. Wanneer ze hetzelfde presteren, is dat zonder meer waar. Maar dan te zeggen, dat ze dus ook in alle andere opzichten gelijke rechten hebben, lijkt me minder juist. Wanneer er bv. een woningtekort is, dan zijn de ouderen degenen, die al een hele tijd hebben moeten wachten. De jongeren moeten achter aan de rij aansluiten en hebben geen recht op grond van hun jeugd voor te gaan. Datzelfde geldt voor gastarbeiders, immigranten en wat er verder aan de hand zou zijn. Dat is gewoon een manier dus om de zaak te bekijken. Mijn groep wordt geminacht. Als een groep wordt geminacht, maak duidelijk hoe belangrijk ze is. En ze zullen die groep niet minachten. Maar doe het dan niet door te schreeuwen, maar metterdaad. Dan bereik je wat.

Het doorbreken van al die taboes, het veranderen van je wereld kan je eigenlijk alleen doen wanneer je bij jezelf begint. En dat is nu juist hetgeen waar de mensen bezwaar tegen maken. Er is nl. een dogma, dat als je een ander kunt overtuigen dat jij gelijk hebt, dat hij alles zal doen wat jij had moeten doen, zodat je het zelf niet meer hoeft te doen, en je aandacht kunt richten op andere vernieuwingen. Nou, dat is nou natuurlijk kolder.

Wanneer ik denk aan religieuze dogmata, dan wordt het mij soms een beetje eng om het hart, om eerlijk te zijn. Nou ja, het is mijn hart niet, dus het mag even in de engte zitten. Maar wanneer iemand stelt, dat het hiernamaals er zo en zo uitziet en niet anders, en ik zie dan vanuit mijn eigen ervaring de grote diversiteit van werelden, die er bestaat aan onze kant, de grote diversiteit moet ik eigenlijk zeggen aan wereldbesef en dus beleving, dan vraag ik mij af hoe iemand de brutaliteit kan hebben om te spreken over hemel en hel. Hoe iemand zich de pretentie, de aanmatiging kan permitteren om te zeggen, dat hij de sleutels van de hemel houdt. Hij weet niet eens wat de hemel is. Kijk dergelijke mensen, daar ben ik altijd een beetje bang voor. En wanneer ze u komen vertellen, dat Maria als maagd bevallen is, dan zeg ik, nou ja het is mogelijk. Het is niet mogelijk. Maar is het belangrijk? Dan zeggen ze ja, dat is belangrijk want dat is een wonder. Dan zeg ik: een wonder is niet belangrijk tenzij het nu gebeurt, want dan heb ik er mee te maken. Op deze manier kun je dus eigenlijk met die

religieuze mensen wel eens in moeilijkheden komen. En heel vaak ook verwarren ze de zaak. Ik herinner me, ik meen dat ik het zelf ben geweest, dat ik een heel debat heb gehad met iemand, die later bleek baptist te zijn. En deze zei toen tegen mij: ja wij moeten gewoon de mensen bekeren, want staat er niet geschreven "dwing ze om in te gaan". Toen heb ik geantwoord: Vergis u niet, dat is een uitspraak van Paulus, niet van Jezus. En Paulus is de enige apostel die Jezus nooit werkelijk gekend heeft. Daarom is zijn christendom zijn eigen merk, niet een voortzetting van Jezus' tradities zonder meer. Nou toen was hij nijdig. Dat had ik niet mogen zeggen. Want dat "dwing ze om in te gaan" is juist de basis om mensen te bekeren, en mensen bekeren betekent dat je meer bent dan degene die je bekeert.

Och ja, ik kan het mij ergens wel voorstellen allemaal. Er zijn allemaal wel redenen voor. Wanneer iemand bv. zegt, dat een socialistische samenleving beter is dan een kapitalistische, dan vraag ik mij af hoe men tot een dergelijke veronderstelling komt. Dan blijkt dus, dat deze mensen zich een ideaal hebben getekend. Maar wat betekent ideaal? Ideaal in droombeeld. Vergeet u dat niet. Het socialistisch ideaal, dat is een droom. Het is een droom, waarin geen rekening is gehouden met de normale kwaliteiten van de mensen, met hun normale gedragspatroon, met de normale ontwikkeling in een sociale samenleving van welk patroon dan ook. Dan zeggen ze, dat is beter dan kapitalisme. De praktijk wijst uit, dat socialisme alleen maar een andere vorm van kapitalisme wordt, omdat de macht over het kapitaal in de handen van anderen komt, en de verdeling even onevenredig blijft als ze altijd is geweest. Nu kan ik me voorstellen, dat er socialisten en communisten zijn, die zeiden: "ja dat deugt niet". Dat mag je niet zeggen. Want wanneer alles wat gesteld is waar wordt, dan Dan zeg ik maar het is niet waar, en daarom kun u het nu niet stellen. U kunt nu door uw eigen gedrag, streven en werken voor anderen een grotere sociale betekenis krijgen, maar het houdt niet in, dat u alle theorie nu eerst waar moet gaan maken en dan mag verwachten, dat de mensen zich daaraan wel volgens een ideaalbeeld aanpassen. Ja dan heb ik iets verkeerd gezegd.

Maar dat is hetzelfde als met een esotericus. Ja lieve mensen, als ik jullie verveel, dan zeg je het natuurlijk hè. Maar er zijn zo van die dingen, waarbij je denkt hè, wat is er nu aan de hand. Een esotericus stelt op een gegeven ogenblik, wanneer ik op een bepaalde wijze in mijzelf keer dan voel ik God, dan spreekt God tot mij. Nou dan is het toch een normale vraag dat ik zeg, wat zegt hij dan? Ja dat kan ik niet verstaan, zo hoog ben ik niet. Ik zeg dus, dan neem je maar aan, dat hij wat zegt. Hij kan net zo goed boeren of een wind laten. Nou, dat was tegen het zere been. Hoe kon ik mij vermeten om zo iets hoogs, zo laag bij de grond te benaderen. Toen heb ik gezegd, maar u laat de grond los. Esoterie is ook met twee voeten op de grond staan, en dan door je innerlijk ervaren leren meer te zien dan normaal, meer te beleven dan normaal, meer deel te hebben aan de krachten, die rond je zijn, dan voor een mens normaal is. Dat is werkelijke esoterie. Esoterie krijgt pas betekenis wanneer al je mooie stellingen gelijktijdig voeren tot een verandering van je gedrag en van je mogelijkheden. Nou dat was natuurlijk weer niet waar zeg.

Nou ja goed, ik herinner me een geval. Dat is uit mijn leven dus, hoor. Al weer een tijdje geleden. Ik kom uit een katholiek milieu. Misschien hebt u dat al enigszins gevoeld, misschien ook niet. Daar was dus iemand, die een kerk had gebouwd. Een z.g. bouwpastoor. En deze goede man maakte zich ontzettend veel zorgen hoe hij dat allemaal moest financieren, hij zat dus de ene dag bij de bankier op schoot en de andere dat bij de notaris, bij wijze van spreken. Toen kwam er iemand bij hem en die zegt: ja meneer pastoor ik weet me geen raad meer - dit is dus letterlijk gebeurd, hè - mijn zaak loopt slecht, ik moet voorraden bestellen want anders kan ik niets verkopen, en ik heb geen geld om ze te betalen. Wat moet ik doen meneer pastoor? Weet u wat meneer pastoor zei? Ik zou maar eens een novene houden voor de heilige maagd. Maar zelf deed hij het niet, zelf ging hij naar de bankier. Kijk daar klopt iets niet. Dit is het wezen van een maatschappij, die zich anders voordoet dan ze is. Wie voor zichzelf andere maatstaven hanteert dan voor anderen. Daar heb ik bezwaar tegen. Ik heb bezwaar tegen mensen, die met allerhande kreten de vrijheid van leven en wil van een ander teniet willen doen. Wanneer u een taboe hebt. Best. Wanneer uw taboe bv. is dat u nooit worteltjes zult eten, dan vind ik het onverantwoord van iemand, wanneer iemand u wil dwingen worteltjes te eten of zelfs maar die wortels verwerken in een gerecht voordat u het in de gaten hebt. Dat vind ik gewoon niet juist. Het is uw recht om uw eigen taboe te

hebben. En wanneer u gelooft, dat als u geen worteltjes eet u later het grote konijn aan de hemel zult ontmoeten, dan is dat uw dogma, niet het mijne, U mag. Maar op het ogenblik, dat u gaat zeggen, dat anderen geen worteltjes mogen eten, dan kom ik in verweer.

Een taboe is een wet, die je anderen oplegt op grond van eigen opvattingen, die vaak niet eens op feiten gebaseerd zijn, en wanneer ze wel op feiten gebaseerd zijn en je kunt ze niet verklaren, dan moet je een ander het recht toekennen om zelf de proef op de som te nemen. Zelfs wanneer dat voor die persoon verkeerd uit zou lopen, dan kun je ten hoogste tevreden in je handen wrijven en zeggen: nou ja ik heb het altijd al gezegd. Maar iemand heeft het recht om zijn eigen leven te leiden. Doorbreken van taboe, doorbreken van dogma betekent zélf leven, zélf denken, zélf beslissen, ook over je eigen dwaasheden. Elk mens heeft recht om zijn eigen manier van dwaas zijn te beoefenen. Hij hoeft het niet te doen zoals anderen.

Kijk, dan kom je op een gegeven ogenblik in situaties verzeild geraakt..... nou ja, laten we maar weer actueel zijn. U weet wel, de man met de suggestieve naam. Je weet nooit of hij een voorstel doet of zich voorstelt, zeggen ze dan. Van Agt. Dat is niet van mij maar van vriend Henri. Die verzet zich dus tegen abortus. Nu kan ik mij dat van hem voorstellen. Het bevalt hem niet en hij hoeft niet te bevallen, dus gaat het gewoon door. Deze man heeft een geloof. Best, dat is zijn geloof, let wel. Niet van iemand anders. Volgens dat geloof mag hij leven. Mag een ieder, die zo gelooft, leven. Maar als een ander anders denkt en daardoor tot de conclusie komt, dit is een kind wat ik om welke reden dan ook niet wil hebben, heeft die ander dan ook niet het recht om een eigen beslissing te nemen? Zeker het is leven. Natuurlijk het is leven. Biologisch gezien is het leven. Geestelijk gezien is het geen leven voordat een bepaalde periode is aangebroken. Meestal dus de 7e maand. Maar voor die tijd zou je toch moeten zeggen: dan hebben de mensen toch het recht dit te doen. Dat is nou precies hetzelfde als iemand die zegt: kijk eens roken is ongezond dus je mag niet roken. Dat is natuurlijk dwaas. Nou zullen ze dat niet doen, want er is een tabakswarenindustrie. Maar bij andere dingen doen ze het wel. Kijk, dat is een taboe scheppen. Het is ongezond voor je, dus mag het niet. Dan zeg ik: ja maar als u dat ongezond zijn op de koop toe neemt en de consequenties daarvan niet aan anderen oplegt, maar die zelf draagt, heeft niemand recht om u het te verbieden of wat anders. Wanneer iemand u wil helpen, goed dat is zijn keus. Je mag er dankbaar voor zijn en je zult het meestal zijn als je een mens bent, maar het is niet eens uw verplichting. Wanneer u geholpen wilt worden en iemand helpt u, waardeer het, en help desnoods een ander. Maar denk niet, dat een ander u dankbaar moet zijn omdat u hen helpt.

Trouwens laten we daar niet over praten. Er zijn op het ogenblik een hele hoop mensen, die anderen sociaal helpen, van de wal in de sloot, vaak. Ze doen het dan in ieder geval, en dan vinden ze het heel vreemd, dat ze niet als heiligen vereerd worden. Dat is gewoon kolder. Je moet de wereld benaderen op de juiste manier. En dan zeg ik: Is er een God? Voor mij is er een God, maar u hoeft er niet in te geloven. Ik denk, dat ik weet dat er een God is, maar ik kan het niet bewijzen, je kunt niet bewijzen, dat er géén is. Laten we het dan met elkaar eens worden, dat dit een kwestie is van geloof. Niet van redelijkheid, niet van verstand en niet van dwaasheid of bijgeloof, maar gewoon een kwestie van aanname. Hier speelt het innerlijk beleven een rol, en verder niets. Dan zal degene die zegt: "er is geen God" net zo verstandig misschien en net zo goed of net zo kwaad zijn als degene, die zegt dat er wel een is.

Jezus is de werkelijke zoon van God. De enige zoon van God, zeggen ze zelfs. Dat is natuurlijk weer een zegen voor de kinderbijslag. Goed. Als Jezus de eniggeboren zoon van God is, dan zou hij het zelf gezegd moeten hebben. Dat zou dan de enige bron zijn. Maar datgene wat iemand van zichzelf zegt kan nooit als een bewijs van de waarheid van zijn uitspraak gelden. Wanneer een ander dus zegt, dat het niet zo is, dan ben je volledig gerechtigd om te zeggen, ik heb mijn visie, heb jij de jouwe.

Trouwens, dat is een punt daar zouden we verder over kunnen vechten. Wist u, dat eigenlijk die goddelijkheid van Jezus pas een paar honderd jaar na zijn dood een dogma is geworden? Voor die tijd zagen ze in hem een mens, die met de geest Gods in hem, hen was voorgegaan op de weg. Toen dachten anderen, maar die weg is toch verrekt moeilijk. Laten we een God van hem maken, dan ligt die weg in de hemel. Dan kunnen we het daar later doen, dat is gemakkelijker.

Allah is Allah, en Mohammed is zijn profeet. Hoe weten we dat? Nou Mohammed heeft geprofeteerd. Wat heeft hij geprofeteerd? Nou ja hij heeft een hele zedenwetgeving gegeven. Nou ja, er zijn er zoveel, die dat gedaan hebben. Ja maar hij deed het op gezag van Allah. Hoe weet je dat? Ja uit zijn visioenen. Heeft iemand die visioenen ooit kunnen controleren? Neen, die heeft hij zelf beschreven. Hij heeft ze zelf gedictieerd. Is dat enig bewijs? Het is leuk, het is een aardig verhaal. En misschien dat er waarheid in schuilt. Ik voor mij ben geneigd om te geloven, dat iemand die een zo aardige, juiste zedenleer kan creëren, precies aangepast aan de gemeenschap, waarin hij leeft, iets meer moet hebben dan alleen maar menselijk verstand. Ik geloof inderdaad dat God ook in hem werkzaam is geweest. Maar ik geloof het, ik kan het niet bewijzen. Daarom mag niemand zeggen: Hij is de enig ware profeet. En niemand mag zeggen: Hij is het niet. Het is een kwestie van aannemen.

Nou ja, zo zijn er zo veel dingen. Ik vraag mij bv. af - dat is weer heel wat anders - waarom zijn zoveel mensen tegen een naaktstrand. Hebt u dat wel eens opgemerkt? Dat vinden ze gewoon verschrikkelijk, naturalisten. Ik denk, dat het mensen zijn, die zo bang zijn dat, als ze zelf zonder kleding zouden zijn, ze onmiddellijk onzedelijk zouden worden, dat ze dat anderen toevertrouwen. En die daarom niet kunnen begrijpen, dat anderen het onbekleed zijn misschien uit een heel ander standpunt kunnen benaderen. Heel vaak zijn het mensen die anderen willen beschermen. Een bekend ding is een filmkeuring. Er worden onzedelijke scènes uit de film gelicht, en soms dan weten ze niet zeker of ze het wel of niet zullen doen, want het is zo aardig dat ze 20 keer kijken voordat ze beslissen. Dan kennen ze het nl. van buiten. Waarom? Laat iemand mij één reden geven waarom naaktheid verwerpelijk is. Een mens wordt naakt geboren. Ik heb er nog nooit eentje uit zien komen, compleet met bh, korset en weet ik wat nog meer. God, stel het je eens voor zeg, verschrikkelijk hè. De kleine jongen met zijn vlinderstrikje aan. Neen, het zou bovendien erg lastig worden. Wanneer wij ons kleden, dan doen wij dat voornamelijk om ons aan te passen aan het klimaat en daarnaast in de gemeenschap ook om bepaalde status uit te drukken. Dat is bekend en bewijsbaar. Iemand die dat niet verlangt, waarom zou hij dat moeten doen?

Weet u, dat zijn van die dingen, waarbij iemand zich afvraagt, hoe komt iemand tot dergelijke krankzinnige dingen? Er is een pater geweest, een pater die uittrok met een aantal verontwaardigde, zeer christelijke jongeren, en die overal de seksshops is gaan bekladden. Nou vraag ik mij alleen af, hoe wist die vent dat ze er waren? Heeft hij toch wel heel goed uit moeten kijken. Waar of niet? Ik heb zo het idee dat menig taboe en ook menig dogma geboren wordt uit angst. Angst voor de dingen die er zijn. Leef je eigen leven. Doe zoals jij dat wilt. Doe het zo, dat niemand last van je heeft. Stel aan niemand eisen wanneer je aan diezelfde eisen niet tegenover anderen wilt beantwoorden. En bovenal, probeer niemand in zijn vrijheid te schaden.

Doorbreken van dogma en taboe begint bij jezelf. En dat betekent niet, dat je je kunt bevrijden van dogma's en taboes. Vergis u niet. Taboes zijn ingeworteld. Die zijn door omgeving ingetrecterd tot u niet anders meer kunt. Maar besef, dat zij taboes zijn. Besef dat het onredelijk maatstaven zijn, die u hanteert. Dat het onredelijke denkbeelden zijn. Realiseer u, dat de stellingen, die voor u het leven uitmaken, onbewezen stellingen zijn. Begin te realiseren wat bij jezelf dogma is, wat bij jezelf taboe is. Als je eenmaal weet hoe onredelijk jezelf bent, zul je misschien het gedrag van anderen en niet denken van anderen kunnen benaderen.

Hebt u commentaar?

Vraag: Mag ik wat vragen of het feit, wanneer je op een gegeven moment met een bewustwordingsproces bezig bent, wordt door sommige mensen beweerd dat je daar in een gegeven stadium een goeroe, een leidsman voor nodig hebt. Is dat een dogma of is dat een waarheid?

Antwoord: Nou dat is een dogma, en dat is ook weer heel begrijpelijk. Kijk eens. Wat de meeste mensen niet begrijpen is, dat bewustwording een gewoon groeiproces is, een geestelijk groeiproces maar een groeiproces. Het is een verandering van visie, een verandering van standpunt eigenlijk. Dat gebeurt elke mens. Elke mens verandert. En daar heeft hij helemaal

geen goeroe voor nodig. Maar wanneer wij nu denken, dat wij geestelijk bewust worden, dan hebben we het idee, dat we toch ook wel binnen de lijnen moeten blijven. Er móet een vaste weg zijn, er moet iemand zijn, die ons voorgaat. Want we staan in onbekend gebied en we zijn bang. Bang voor datgene wat rond ons kan zijn, datgene wat we kunnen beseffen.

En daarom zeggen we dan: er moet een, goeroe zijn. Maar wat is een goeroe? Dat is ook een heel moeilijke zaak. Het is mij nl. opgevallen, dat degenen die zich openbaar als goeroe presenteren, over het algemeen mensen zijn, die van hun geestelijke wijsheid materieel beter worden. En het is mij ook opgevallen, dat werkelijk verlichte geesten zelden zich opwerpen als goeroe, als leider. Ze laten toe dat u bij hen komt, hun gedachten met hen deelt, hun meditatie deelt. Daar hebben ze geen bezwaar tegen. Waar een harmonie is, daar houden ze niet terug. Maar... ze vragen ook niets. Ze zijn gewoon. En wanneer er dan werkelijke leermeesters zijn, dan zijn het deze. Maar die zie ik dan nog niet als de leermeester waaraan je absolute gehoorzaamheid verschuldigd bent. Dat is de goeroe, u weet dus de verhouding tussen de meester en de leerling is gebaseerd op een absolute eerbied van de leerling voor de meester en absolute gehoorzaamheid van de leerling aan die meester. Deze relatie blijft zelfs bestaan wanneer de ander ingewijd is, dus een bepaalde fase bereikt heeft. U begrijpt wel waar het om gaat hier. Dit beeld is een hiërarchische machtsverhouding overgedragen op een geestelijk standpunt. Het is eigenlijk het patronaat, dat de rijke Romeinen hadden t.a.v. de armen overgedragen op een geestelijk standpunt. Dan moeten we zeggen neen.

Vaak kan een leermeester je helpen, maar het is de vraag of hij je werkelijk kan helpen te bereiken wat jij moet bereiken. Want hij kan je slechts dát geven wat in hém woont. Hij kan je op weg helpen, zeker. Maar is hij onveranderlijk, onvermijdelijk verbonden aan het bewustwordingsproces? Kom nou. Weet u, er zijn mensen geweest die nooit op school waren. Die hebben zichzelf leren lezen en schrijven. Het gekke is, dat die lui toch het tot miljonair hebben gebracht. Het komt waarschijnlijk omdat ze zich minder aan de regels hielden, die de anderen samen met het lezen, schrijven en rekenen geleerd hadden. En dat kan geestelijk net zo goed zijn.

Reactie: Toch is het typisch dat je vaak als je probeert verder te komen op geestelijk gebied, je dan achteraf vaak kan zeggen: hé dat is net op het goede moment gekomen of ...

Antwoord: Natuurlijk.

Vraag: Daar zit een zekere, toch een draad in, die een richting heeft en die

Antwoord: Maar goed, wie bepaalt die draad?

Vraag: Is dat een kosmische wet?

Antwoord: Het is de wet van harmonie. Of als u het anders wilt uitdrukken, het is in feite de wet van compensatie, die de wet van gelijkblijvende velden uit de werking drukt op elk niveau. Dan weet u nog niks waarschijnlijk, maar dat geeft ook niet. Ik zal het duidelijker maken.

Op het ogenblik, dat u geestelijk streeft, bereikt u een bepaald bewustzijn. Duidelijk hé. Dat bewustzijn is een uitstraling, geestelijk en zelfs mentaal. Dat wil zeggen dat u dus een zekere afstoting maar ook een zekere attractie hebt voor zaken in uw omgeving. Datgene wat past bij uw ontwikkeling trekt u naar u toe, datgene wat niet past stoot u af. U bent zich er minder bewust van of u verwijderd het als het ware, soms zonder het te beseffen. Op deze manier trekt u inderdaad al datgene wat past bij uw huidige proces van bewustwording aan, maar het is het gevolg van het door u bereikte niveau, niet een kracht buiten u, die ingrijpt om u dat allemaal te geven. Er zijn krachten, geestelijke en andere, die die harmonie ontdekkende zeggen: ja nou hoort dat er bij, en die u misschien attent maken op het een of ander. Is het duidelijk? Maar het is niet iets dat het een wet van Meden en Perzen is dat het zó gebeurt. Het kan net zo goed zijn, dat u een oud boek tegenkomt of een vergeten stuk papier, of dat u ineens ergens iets "ziet", mijnentwege in een etalage, en dat u ineens de juiste associatie hebt en weet, nu kan ik zo verder gaan.

Reactie: Ja, dat hoort er dus ook bij, die dingen.

Antwoord: Wat zegt u?

Reactie: Ja dat zijn ook allemaal van die kleine dingen, die ik bedoelde, die er ook bij komen. Net het juiste antwoord eigenlijk op een probleem wat je hebt.

Antwoord: Ja, maar mag ik u nu eens een heel gek ding vragen? Doet u wel eens aan kruiswoordpuzzels?

Antwoord: Neen, zelden.

Antwoord: Nou er zijn er wel een paar, die het wel doen. Die kunnen het u wel vertellen. Als u nou de radio aan hebt staan hé, en er is een spreker en u zit te puzzelen. Hoe vaak overkomt het u, dat u het woord hoort zeggen dat u nodig hebt of dat u het hebt neergeschreven. Dat komt ongewoon vaak voor. Weet u hoe dat komt? Omdat u bezig bent met dat woord en dus bijzonder attent bent op dat woord en alles wat er mee samenhangt, en daardoor onbewust selecteert. Het springt naar voren, het springt er uit. En daardoor bent u zich er ineens van bewust. Wanneer u bezig bent geweest om over iets na te denken, misschien te filosoferen met een ander, en de volgende dag ziet u iets wat er op slaat, dacht u dat dan toeval was? Of dacht u dat u prescience, een voorwetenschap had bezeten? Het ligt veel eenvoudiger. Het gebeurt zo vaak. Maar nu bent u door dat gesprek en wat dat allemaal aan associaties in u heeft wakker geroepen meer attent op de situatie. U ziet ze dus ineens duidelijker.

Dan kunnen we zeggen, dat zit wel geestelijke leiding bij. Zeker, dat gebeurt wel. Maar het is niet noodzakelijk. Het is mogelijk, dat iemand u helpt, maar hij kan u alleen helpen op grond van de harmonie, die u zelf hebt. Wanneer u zit te puzzelen en u zit net te kijken naar een woord van 3 letters, dat verpakkingsmiddel of een mannelijk wezen betekent, en u hoort dan ineens zak ... Excusez-moi. Dat is misschien geen goed voorbeeld. Maar.... dan komt dat toch wel omdat u zelf al aan die oplossing zat te denken maar u was er eigenlijk nog niet uit. Het was in uw bewustzijn nog niet helemaal uitgekristalliseerd, en daardoor lijkt het dat die ander het u voorzegt. Maar als het niet in u had bestaan, had u op dat woord niet gereageerd.

U hoorde daarnaast zeggen: "ik heb net nog popcorn gehaald" en u zegt, oh ja verpakkingsmiddel en.... hé? Een gek voorbeeld natuurlijk. Maar waarom zou je nu zo'n woord eigenlijk niet moeten gebruiken, hé? Laten we ons dat ook eens afvragen. Het is heel gek, de mens in zijn geheel is heilig maar schijnbaar zijn zijn onderdelen bijzonder zondig en daardoor verwerpelijk en taboe. Een beetje krankjorum als u het mij vraagt.

Wat ik met dit alles alleen maar wil betogen is dit. Er kán een leiding zijn, maar die wordt bepaald door uw eigen harmonische mogelijkheden, niet door een ander die u een harmonie oplegt. Dit kán gebeuren door één persoon, die zich regelmatig door een bepaalde harmonie met u bemoeit, maar het kan ook gewoon uit uzelf voortkomen, en dus gewoon uw relatie met de wereld op grond van die harmonie zo bepalen, dat u tot een aanvulling komt van de hiaten, die in uzelf bestaan, maar wel binnen het kader van die harmonie. Dat is nou de wet van gelijkblijvende velden, waarbij dus een leegte in u gecreëerd wordt door de vraag die bestaat plus de concentratie, waarbij andere delen van uw wereldbesef een beetje wegvallen, opvattingen wegvallen. Dat moet gevuld worden. Dus krijgt u als compensatie de mogelijkheid om een groter geheel te maken binnen die harmonie, waar je mee bezig bent.

Vraag: Maar het omgekeerde komt ook voor. Dat je op een gegeven moment aan iets denkt in je vrije tijd terwijl dat op je werk betrekking heeft en dat je dan denkt, nou dat moet ik onthouden. En als je aan je werk bezig bent, twee of drie dagen later ben je het glad vergeten.

Antwoord: Ja, dat is meestal zo. De vraag is of u geen ongelukken gemaakt zou hebben wanneer u het onthouden had. Want u hebt dat ... U zegt dat zo aardig "in de vrije tijd" geconcipeerd. D.w.z. los van de spanning maar ook van de reële wetmatigheden en mogelijkheden van uw arbeid. Wanneer u dat denkbeeld zonder meer zou hebben toegepast, zou er niets van zijn. Het is hetzelfde als een droom. Het is een soort dagdromen vaak.

Reactie: Ja, dat is maar betrekkelijk. Een collega van mij heeft een blocnote naast zijn bed liggen en die maakt 's nachts aantekeningen en dan werkt hij ze de volgende dag uit.

Antwoord: Dat is ongetwijfeld weer een juiste methode, maar die heeft weer niets met geestelijke zaken te maken maar met onderbewustzijn.

Het is nl. zo, dat in het onderbewustzijn vele gegevens aanwezig zijn, die je niet over kunt brengen naar het wakend bewustzijn terwijl je volledig actief bent t.a.v. de buitenwereld. Wanneer je slaapt, dan is die grens van het bewustzijn veranderd, de bewustzijnsdrempel naar buiten toe is hoger maar daardoor is gelijktijdig de drempel naar het onderbewustzijn - opgeslagen feitenmateriaal - kleiner geworden. Het resultaat is inderdaad, dat je nu associatieve mogelijkheden ontdekt, die je eerst niet had, en zo komt tot oplossingen of benaderingen meestal eerder dan oplossingen, waar je nog niet aan had gedacht. Wanneer je die dan bewust en volgens de normen van je werk gaat uitwerken, dan zit er vaak aardig wat in. Maar denkt u nooit dat u de oplossing krijgt in uw slaap. Dat gebeurt maar zelden. Er zijn mogelijkheden om iets geestelijk te beleven en na te vragen en fragmenten daarvan eveneens op dezelfde manier over te brengen. Ook die zijn in het onderbewustzijn in feite actief en niet in het bewustzijn zodat ze maar een korte tijd toegankelijk zijn. Daarna verdwijnen ze achter de direct toegankelijke geheugenfunctie. Ze zijn er wél, maar ze zijn niet makkelijk bereikbaar. De tekening geeft dan de mogelijkheid om delen daarvan - nooit het geheel - terug te roepen. Duidelijk?

Reactie: Ja.

Vraag: Is het mogelijk om buiten de grenzen van je eigen besef te komen?

Antwoord: Het is wel mogelijk om buiten de grenzen van je eigen besef te komen. De meesten van ons gebeurt dat ook wel. Maar dat beseffen we niet. Want we zijn buiten de grenzen van eigen besef, zodat we alleen maar beseffen dat er een periode is geweest, waarin we misschien iets ondergaan hebben zonder dat we precies kunnen beseffen wat.

Vraag: Dus er is geen grens?

Antwoord: Er is geen grens zover als ik kan nagaan. Er is geen grens waar ons wezen zich kan bewegen, en daar heb ik wel een theorie voor maar het is geen dogma. Onthoud dat goed. Ik stel nl. dit. Ik geloof in een God. Ik geloof dat die God de basis is van de gehele schepping, dat alles uit die God voortkomt. Maar het wordt ook nog in stand gehouden. Er is dus kracht van die God in alle dingen. En nu geloof ik dus, dat wij door die verwantschap met die oerkracht, die oerkracht in onszelf altijd kunnen horen, voelen, bewegen misschien hanteren zelfs. Alleen we hebben niet het besef om het wezen van die oerkracht te omschrijven of de werkingen daarvan volgens een stoffelijk redelijk besef te definiëren. Maar we kunnen ze wel ondergaan. En nu blijkt ook dat een mens en een geest op een gegeven ogenblik kan selecteren, d.w.z. dat hij op grond van een eigen besef, dat niet noodzakelijkerwijs aan de redelijke feiten gebonden behoeft te zijn, kan komen tot een hanteren van goddelijke krachten of het ontvangen van wat je goddelijke boodschappen zou kunnen noemen, maar in feite dus een uitbreiding van eigen bewustzijn betekent.

Nou u ziet het. Nu hebben we wel niet veel dogma's doorbroken hiermee, maar we hebben geloof ik dan toch wel in ieder geval één ding duidelijk gemaakt. Dogma's zijn voor een groot gedeelte eigenlijk zinloos. Een dogma is een rem op je eigen ontwikkeling omdat wanneer een dogma waar is, je ook zelf tot het besef van die waarheid zult kunnen komen wanneer je er over na mag denken. En als het niet waar is en je denkt er niet over na, dan blijf je jezelf voortdurend beduvelen, je laat je bovendien door anderen beduvelen én je beduvelt nog anderen op grond van een stelling, die absoluut niets met de werkelijkheid te maken heeft.

Reactie: Maar je stapt geloof ik ook in je hele leven, ook al wil je je ontwikkelen, van het ene dogma in het andere.

Antwoord: Wanneer u van het ene dogma in het andere stapt, daar heb ik geen bezwaar tegen, mits u het beschouwt als een persoonlijke waarheid, en niet als een kosmische. De grote fout is nl. niet het dogma in zichzelf. Ik heb het geprobeerd te betogen. Het is helemaal niet erg dat u een dogma stelt. Voor mijn part stelt u: "Deze dag is de laatste dag van de aarde". Dat mag u rustig doen. Het zal een hele teleurstelling worden als u morgen wakker wordt natuurlijk, maar u mag van mij. Daar heb ik geen bezwaar tegen. Maar wanneer u tegen iedereen zegt: "Jongens, gooi de hele rommel maar op elkaar. Laten we er een feest van maken. Of verbrand de hele zaak. Of laten we gaan bidden, want morgen is het afgelopen", dan zeg ik dat is fout. Je kunt zeggen: Ik denk, je kunt niet zeggen: Het is zo. En dat is nu de fout die de mens maakt. Wanneer hij een dogma heeft, dan kan dat iets zijn waar hij zelf

innerlijk volledig van overtuigd is op dat ogenblik. Nu gaat hij het aan anderen verkondigen als een absolute waarheid. Wat meer is, hij probeert het aan anderen op te leggen als een absolute waarheid. Maar wat gebeurt er dan? Dan heeft hij zichzelf verbonden aan dat dogma. D.w.z. dat hij het zichzelf onmogelijk heeft gemaakt over te stappen naar een ander besef, waarin een verdere ontplooiing mogelijk is. Degene die het dogma stelt ontnemt niet alleen anderen de vrijheid, hij ontnemt ook zichzelf door dat dogma een vrijheid, daar hij bij de verkonding van dat dogma zijn eigen ik associeert met de juistheid van zijn stelling. En elk innerlijk besef, dat die stelling aantast, wordt voor hem een gewetensstrijd zonder dat hij er verder mee komt. En dat vind ik gewoon krachtsverspilling, ik vind het gewoon onzin. Nou ik dacht, dat ook deze opmerking hiermee beantwoord was.

Gek, ik heb niemand iets over een taboe horen vragen. Het schijnt dus dat dogma's niet taboe zijn, maar taboes wel. Nou vraag ik mij af, hoe komt dat eigenlijk. Wat vind u nou eigenlijk over een taboe. Wat vind ú er van?

Reactie: Ik erken ze niet voor mezelf,

Antwoord: U erkent ze niet, maar u houdt zich wel aan een groot aantal daarvan.

Reactie: Neen.

Antwoord: Oh ja?

Reactie: Als het niet nodig is.

Antwoord: U houdt zich aan uw eigen taboes. Ja dat vind ik reuze leuk. Hier krijg je iets van dun bewijs waar het om gaat. Je kunt niet leven zonder taboes, als mens, omdat je nu eenmaal niet alles tegelijk kunt hebben of kunt zijn. En in die beperking moet je dus vanzelf zeggen: dit gebied is voor mij niet passend, dat wijs ik af. Maar dan moet je niet zeggen, dit gebied is dus voor anderen verboden. En onze vriend zegt: ik erken ze niet. Dan hoop ik dat hij ze voor anderen niet erkent. Voor zichzelf zal hij altijd bepaalde beperkingen blijven behouden. Dat is menselijk. Zoals iedereen wel een geloofsstelling heeft, die hij niet kan bewijzen maar die voor hem toch een absolute zekerheid is. Maar dat is niet erg. Wat ik zou willen doorbreken is niet het bestaan van dogma en taboe. Wat ik doorbroken zou willen zien, dat is juist de poging om anderen aan je eigen dogma's en taboes te binden, in te houden.

Ik dacht, dat we het daarmee wel gehad hadden. U ook? Dan gaan we lekker pauzeren. U heeft pech, ik kom na de pauze ook nog terug. Krijg je weer van die praatjes. Maar ja... misschien zit er toch wel iets voor u in. En ik heb u mogelijkheden genoeg gegeven om tegen mij in het geweer te komen hoor. U hebt er geen gebruik van gemaakt. Dat moet u zelf weten. Maar na de pauze gaan we dus eerst over het onderwerp en dan, zover de tijd reikt, over aanvullende vragen verder praten.

VRAGENRUBRIEK

Zo vrienden, ik zie dat het grootste deel nog aanwezig is. Ik zal dat maar als een compliment nemen. In het tweede gedeelte heeft u de opmerkingen te maken en ik zal wel kijken wat er komt.

Reactie: Over dit onderwerp heb ik geen schriftelijke vragen binnen gekregen. Misschien zijn wel mondelinge vragen, die slaan op het onderwerp? Neen, van niemand?

Antwoord: Nou daar is kennelijk niet veel over te zeggen.

Vraag: Ik heb één schriftelijke vraag, die luidt als volgt: Kunt u iets vertellen over de merkwaardige gemeenschap in Schotland, in Findhorn? Dat moet liggen ter hoogte van Inverness, waar een wonderbaarlijke vruchten- groenten- en bloementuin is, die zijn (?) mede ontleent aan de samenwerking van de mens met natuurgeesten en het gebied van de elementale krachten.

Antwoord: Ja laten we nou beginnen om het heel eenvoudig te zeggen: In de eerste plaats de aandacht van de mensen is geconcentreerd op de plant. Punt 2, er zijn samenkomsten, waarbij men geestelijke krachten uitzendt naar de planten. Dat op zichzelf betekent al een goede relatie. Dat betekent dat er voor die plant bepaalde uitstralingen zijn, waarbij haar eigen levenskracht meer gewekt wordt. En elementale, ja ik vind het eigenlijk een gevaarlijk woord. Laten we het zo zeggen: Er zijn dus geesten van planten. Alle leven heeft een eigen bezieling en die bezieling heeft een bepaald bewustzijn, dus kunnen we ook zeggen geest. En die geest is aanspreekbaar, ook wanneer dit een gemeenschappelijke geest is van een aantal planten, dus een gemeenschappelijk besef. Door die aanspreekbaarheid kun je nu eenmaal eigenaardige resultaten krijgen. Ik dacht dat dit eigenlijk de basis was van het geheel. Is dit voldoende?

Vraag: Is dit het begin misschien van een inwijdingsplaats? Er zou nl. in West-Europa een inwijdingsplaats komen, alleen de plaats was nog niet bekend.

Antwoord: Eh ... Ja, nou gaat u mij gewetensvragen stellen, waar ik geen direct antwoord op kan geven. Laten we het zo zeggen. Wanneer je verder doordringt in de essentiële krachten van de natuur, is dit dan niet een vorm van inwijding? De rest van de conclusies zijn aan uzelf.

Vraag: Mag ik u vragen naar aanleiding van deze kwestie: Hoe is het mogelijk, dat op deze dorre grond zulke enorme resultaten geboekt worden, want het schijnt zuiver zand te zijn.

Antwoord: Nou het is geen zuiver zand hoor. Het is inderdaad wel een grond waar voor de plant voedsel in zit. Maar u moet zich proberen voor te stellen wat er gebeurt.

Normaal reageert een plant dus op prikkels van buitenaf. Die prikkels moeten dan liggen in de aanwezigheid van voedingsstoffen of die moeten liggen in de aanwezigheid van klimatologische omstandigheden. Wanneer we die nu wegnemen, even, dan moeten we er iets anders voor in de plaats stellen. Elke plant heeft een rustperiode en elke plant heeft een activiteitperiode. En die zijn niet, zoals u misschien denkt, alleen gebonden aan een bepaalde periode van het jaar, maar die komen ook eigenlijk voor, voor de meeste planten met een ritme van twee à drie dagen. Nu is de hele aardigheid dit. Wanneer ik nu deze periode aanvoel en ik ga harmonisch dus voortdurend die plant zeggen, dat ze leeft, dan betekent dat voor haar dat ze haar wortelstelsel uitbreidt, dat ze niet reageert op de aanwezigheid van vocht plus voedsel met wortelvorming, maar dat ze aan wortelvorming begint en daardoor een grotere mogelijkheid krijgt om voedsel te verwerven. Het is dus eigenlijk een omkering van het proces. Maar datzelfde kun je ook zien met gewone tuinplanten en in uw eigen huis kunt u het zelfs met kamerplanten zien. Wanneer u een plant hebt, die u bijzonder prettig en mooi vindt en waar u regelmatig tegen praat, dan blijkt dat hij veel minder potaarde nodig heeft en wat minder verpot behoeft te worden en dat hij toch beter en mooier bloeit en groeit.

Dat ook weer de levenskracht wordt gestimuleerd door uw aandacht. De plant reageert in zijn uitstraling op uw uitstraling, maar het gekke is daarbij, dat die plant met zijn beperkte vermogens dus gaat omzetten in factoren als groei, beweging en..... Ja beweging ook, bladbeweging, en daarnaast, vreemd genoeg, met een verhoging van bepaalde osmotische processen. Dus er worden meer stoffen toegelaten tot de plant dan normaal het geval zou zijn. En dit betekent, dat er een soort sap-drift ontstaat, waarbij het geheel van de plant beter gevoed wordt. En dan heb je dus armere grond en je kunt toch een mooiere plant krijgen.

Het mooiste voorbeeld is misschien wel, als u het hebt over Findhorn, de rozentuin, die rozen, die hebben nl. een wortelstelsel, dat bijna drie keer zo groot is als normaal is voor een roos van dezelfde levensduur, van dezelfde groeiperiode dus. En dat openbaart zich ook in een buitengewoon weelderige groei en tier. Is dit voldoende?

Vraag: Kun je zeggen, dat dit alles op liefde gebaseerd is voor de plant?

Antwoord: Dat kun je natuurlijk wel zeggen. Of het helemaal juist is weet ik ook niet. Ik geloof dat we het woord liefde eerder moeten vervangen door harmonie. Je zou het..... Ja hoe moet je dat nou formuleren zeg, kort en duidelijk? Er bestaat voor alle leven de neiging om te reageren op de uitstraling van ander leven. Juist die vormen van leven, die zelf een betrekkelijk geringe activiteit hebben, reageren sterker op uitstralingen, die van buitenaf de plant of het wezen bereiken. Er ontstaat dan een vorm van symbiose, waarbij de bron optreedt

als geveer van krachtsignalen en in feite levenskracht, want hierdoor wordt de eigen.... ja het is een rotatie eigenlijk, hè. Nou ja, ik zal proberen het u duidelijk te maken. Wanneer je een plant ziet, die gezond is, en je bent helderziende, dan kun je zien dat daarnaast een klein dingetje is, een klein wervelingetje eigenlijk van licht. Meestal is dat 2 of 3 kleurig. En deze werveling van licht, en dat is nu juist het eigenaardige, kan wanneer u uw gedachten daarop welwillend concentreert, aanmerkelijk sneller gaan wentelen, en dit betekent in feite een soort versnelling van de levensprocessen, zodat omzetting van materie, het opnemen van voedingstoffen e.d. dus sneller en ook meer - hoe moet ik dat zeggen - in een onderlinge synchroniciteit gebeurt. Het is dus niet zo er is een fase van voedsel opnemen en daarna een periode van omzetting, terwijl het vocht alweer bijna verdampt is. Neen, hier gaat die omzetting bijna onmiddellijk in het geheel van een plant aan het werk. Daardoor krijgt ze dus betere bladvorming, ze draagt meer bloem, en is vollediger. Dus je zou kunnen zeggen het is een vorm van symbiose. En dat die symbiose ook op een andere manier kan bestaan, heeft men bv. in India bewezen, waar bepaalde planten op geluid reageerden, en waarbij de mensen die daar met veel interesses en gebondenheid fluit speelden voor graan bv. zich helemaal niet gerealiseerd hebben, dat de plant veel meer op hun aandacht en concentratie reageerde dan op hun geluid

Vraag: Ja maar daar reageren ook touwen op fluitspelen.

Antwoord: Nou, dat is niet helemaal waar, maar het is wel zo dat het fluit spelen een aardige afleiding vormt voor de manoeuvres, die je moet uithalen, om het touw te laten stijgen. En hetzelfde geldt overigens ook voor de slagenbezweerder. De slang volgt nl. niet de muziek, maar ze volgt beweging. En aangezien door het spelen van de fluit je dat op een bepaalde manier kunt camoufleren, lijkt het of de slang danst op de muziek, maar het is niet helemaal waar. Je kunt wel met bepaalde supersone trillingen haar lokken en je kunt ook met enkele subsonische trillingen de slang doen vluchten, dat wel.

Vraag: Over touwen gesproken, ik dacht eigenlijk dat dit meer op suggestie berustte dan op werkelijkheid.

Antwoord: Ja, nou vraagt u de goochelaar het geheim, eigenlijk. Maar ik zal proberen het u duidelijk te maken. De touwtruc kán door sterke suggestie worden uitgevoerd. In dat geval is ze vaak voorzien van allerhande eigenaardigheden. Bekend is het jongetje, dat omhoogklimt. De fakir gaat er achteraan. De stukken van het jongetje vallen naar beneden, bloederig en wel. Fakir douwt ze in een mandje en later komt het touw naar beneden, het mandje gaat open en het jongetje heeft niets. Dat is dus zuivere suggestie, een vorm van massahypnose. Maar er bestaat ook een andere vertoningsmethode, en die wordt vaker gebruikt. Hierbij heb je nodig, of wel een paar bomen in de buurt of wel je hebt nodig een balkonnetje of iets dergelijks, kortom een uitsteeksel, en schaduw. Beide zijn nodig, In dit geval kan het touw omhoog worden getrokken door middel van een zeer dunne draad, die donker is. Hierbij klimt niemand in het touw, hoogstens een aapje. In dergelijke gevallen kan men verder, wanneer men werkt met twee helpers - dat gebeurt ook nog wel eens - maar dan krijg je al echt het goochelwerk, kun je een musketon nl. aan een kleine staaldraad vastmaken, waardoor het touw verankerd zit. In dat geval kan de fakir inderdaad een heel eind naar boven klimmen. Maar hij wordt niet onzichtbaar en hij komt onmiddellijk weer naar beneden. Dat is een goocheltruc. Nou hebben ze ook nog iets uitgevonden, nu we toch bezig zijn over touwen. Ik wil u wel inlichten hoor. Er bestaat nl. nog een andere methode, en dat is eigenlijk nog simpeler, maar daar heb je dus werkelijk wel westerse techniek voor nodig. Het touw is gevlochten rond een aantal buisjes, waar dus luchtdruk in kan komen. Er staat iemand te pompen buiten uw gezicht met een voetpompje of zo iets. Daardoor begint inderdaad het touw steeds stijver te worden. Het wordt dan eveneens door een draad geleid, maar het rijst nu veel suggestiever kronkelend omhoog. Dat wel. Zo nu heb ik u even leren goochelen.

Vraag: Mag ik u eens vragen. Is het wel mogelijk de z.g. truc van de fakir om uit zaad een plantje of een boompje te laten groeien binnen enkele minuten, bv.?

Antwoord: Het is mogelijk, maar dan moet u wel rekening houden met het volgende. De normale truc wordt uitgevoerd door een handige goocheltruc, waarbij verschillende loten steeds verwisseld worden. De boompjes zijn er dus al. Wanneer je dat niet doet, dan kan je dat altijd wanneer je in staat bent de tijd te veranderen. En die mogelijkheid bestaat inderdaad

wanneer je over sommige geestelijke gaven beschikt. Dan verloopt dus de tijd voor het zaadje ongeveer 8 à 9.000 keer zo snel als voor u, en dat betekent inderdaad dat je in korte tijd een loot krijgt, maar het betekent niet dat er vruchten aan komen, dan kun je dus hoogstens bloesem krijgen, maar nooit een vrucht binnen een paar minuten. Voldoende?

Vraag: Daar komt geen suggestie bij?

Antwoord: Daar is geen suggestie voor nodig. Het is te doen. En wanneer je te maken hebt met de werkelijke meesters op dit terrein, dan wordt het ook gedaan zonder dat het zaad wordt afgedekt. Dan wordt het alleen in een hoopje zand gemaakt. Dat is een piramidetje van zand of aarde en daar wordt water op gegoten. Daarna ziet u inderdaad in een wonderlijk tempo het er uit komen. Het is dus niet iets wat onder een doekje gebeurt. Dan ziet u het zelf. Het bestaat maar er zijn maar heel weinig mensen, die dit kunnen, en die bereid zijn om het te vertonen. Want als je dit kunt doen dan kun je ook heel andere dingen. Nou dat was de afdeling goochelen.

Vraag: Mag ik iets vragen over planten? Als je planten in huis hebt, waarbij je ze eigenlijk min of meer gelijk behandelt en de één doet het prachtig en de ander doet het niet, houdt het dan in dat die plant misschien aan haar einde is of dat je niet harmonisch bent met die plant?

Antwoord: Nou, het zal over het algemeen betekenen, dat je te maken hebt met twee verschillende planten, die dus een verschillende uitstraling nodig hebben. U moet nl. één ding goed voor ogen stellen. Niet alle planten zijn precies hetzelfde. Ze hebben andere voedingsbehoeften, maar ze hebben ook andere groeigewoontes, ze hebben andere eigen harmonie. En het kan zijn, dat wat voor de één goed is, voor de ander precies verkeerd is. Laten we een heel eenvoudig voorbeeld nemen. Tulpen en narcissen in één vaas. Kent u het? Weet uw wat er aan de hand is? Het is zo, dat de narcis slijm vormt, en dit slijm is dus gelijktijdig weer giftig voor de tulp, d.w.z. bevordert verval en is een verstopping dus van de cellen, die dat vocht op moeten transporteren. En wanneer u dat wilt voorkomen, dan zal ik u een raad geven, dat is heel eenvoudig. U neemt gewoon uw narcissen. U zet ze een dag alléén in water en daar doet u een druppeltje azijn bij. Eén druppel op een liter is genoeg. En wanneer ze dan een dag apart hebben gestaan, kunt u ze rustig bij de tulpen zetten en ze blijven even lang staan.

Het is wel een huishoudelijke rubriek geworden, zo langzamerhand, maar goed u hebt niet alleen een kleine tip gekregen, maar u hebt misschien ook begrepen waar het om gaat. Niet elke plant heeft dus dezelfde eigenschappen of behoeften. En wanneer dat het geval is, dan is duidelijk, dat u elke plant afzonderlijk dient te benaderen en dat u zich op elke plant afzonderlijk zou moeten instellen. Dan krijgt u waarschijnlijk wel goede resultaten.

Vraag: Mag ik van de plant overstappen op de mens? Ik wilde vragen, kunt u iets zeggen over het verschijnsel homoseksualiteit. Hoe komt dat? Is dat begeerte, die op een gegeven ogenblik door iemand vervuld moet worden? Of is dat een erfelijke belasting?

Antwoord: Kijk als ik het netjes mag zeggen, vooral nu we toch van de plant afkomen, de aantrekking tot het eigen geslacht vegeteert in elke mens. Maar bij enkele schiet hij door en komt hij in bloei. Het is over het algemeen een hormonale kwestie. Kinderen hebben een periode, waarbij jongens tot jongens zijn aangetrokken en meisjes tot meisjes. En u moet zich wel realiseren, dat dit niet alleen maar een vriendschap is maar dat dit wel degelijk bepaalde erotische achtergronden heeft. Ook wanneer dit metterdaad misschien helemaal niets betekent, dat de jongetjes niet zitten te meten en de meisjes wat anders doen, dan betekent het toch nog dat er een zekere erotische achtergrond in zit. Elke mens heeft een zekere aantrekking ook t.a.v. zijn eigen sekse. En wanneer nu een mens normaal is - hetero - dan wordt hij door het sociale patroon eigenlijk genoopt om zich alleen op die andere sekse te werpen. Het wordt dan ook een heel gegooi in de glazen. Deze neiging is dan ook meteen sociaal geconditioneerd, zoals dat heet. De gemeenschap brengt dat. Normaal is nl. dat men eigenlijk de aantrekkingskracht kent zowel t.a.v. de andere als de eigen sekse.

Vraag: Biseksueel?

Antwoord: Biseks. Inderdaad. Het is dus de norm die, overigens onder omstandigheden ook bij iedereen, naar voren pleegt te komen.

Internaten brengen altijd een mate van homoseksualiteit voort. Homoseksualiteit is ook in gevangenschappen meer gebruikelijk. Ze komt voor bij bv. scheepsbemanningen, die langere tijd afgezonderd zijn en dus geen mogelijkheid hebben zich op andere wijze af te reageren. In de meeste van die gevallen keert het normale gedragspatroon terug zodra men in de maatschappij komt. Maar er zijn ook mannen, bij wie die aantrekking dus voor de eigen sekse aanmerkelijk sterker is.

En nu krijg je het eigenaardige. Omdat er een taboe is, ontstaat een gevoel van onmacht t.a.v. de andere sekse, wat dan weer het zich aangetrokken voelen tot de eigen sekse pleegt te verstoren. Het is dus eigenlijk een soort schroef. Het begint eigenlijk niet zo erg. Het is er wel, maar als het nou maar normaal zou zijn, dan zou daarnaast ook het contact waaruit ballingschap voort kan komen, dat zou ook wel degelijk aan de orde komen. Maar nu, juist, doordat het niet mag, doordat het negatief wordt benaderd en met complexen is beladen, ontstaat een zekere angst én voor jezelf maar ook voor de ander. En dat impliceert dan weer juist dat je die homoseksualiteit heel sterk gaat beleven. Er zijn natuurlijk gevallen, waarbij homoseksualiteit eigenlijk ook weer door het milieu bepaald wordt. Er zijn jongeren, die om een of andere reden een tijd lang homoseksueel zijn of zich als zodanig gedragen, zonder dat dit feitelijk het geval is. Ze zijn gewoon biseksueel, ja. En datzelfde geldt ook voor vrouwen. Maar de maatschappij neemt het niet, en omdat de maatschappij het niet past, krijgen we een zekere, een emotioneel geretardeerd zijn, als ik het zo mag uitdrukken. Je blijft dus ergens steken. En ik geloof dus, dat dit bij de doorsnee homoseksualiteit dit inderdaad het geval is, omdat men het gevoel heeft dat men anders is, en niet begrijpt dat men alleen een bepaald facet, wat in elke mens rust, omzet in een praktijk, terwijl het bij anderen niet gebeurt.

Dus, ik hoop dat ik het duidelijk heb gemaakt. Ik wil u nog verwijzen naar de oude Grieken, die dus rustig gehuwd waren en toch een viooltje gingen plukken op de Agora of op de ridders, die schildknapen hadden overdag en schandknapen 's nachts - het waren meestal dezelfde personen - en zo kunnen we doorgaan. Maar het is in de christelijke beginselen zo, dat seksualiteit zelf als verwerpelijk en zondig wordt ervaren en dat eigenlijk alleen het feit, dat er nageslacht uit voortkomt dus een conditionering van deze overigens menselijke relatie betekent. En deze kan dus uit het geslachtsverkeer met de eigen sekse niet voortkomen, dus is ze verdoemenswaardig. En het is deze, eigenaardige redenering, waardoor facetten zijn ontruikt, die m.i. toch altijd wel bestaan hebben en ik geloof ook, zolang er mensen zijn, altijd zullen bestaan. Ik geloof dan ook, dat men homoseksualiteit in de meeste gevallen alleen moet beschouwen als een afwijkend gedrag, niet als een afwijking. In enkele gevallen kan er sprake zijn van een afwijking, en dit is dan wanneer er een verstoring is van een hormonaal evenwicht. In dat geval kan bij de vrouw bv. het mannelijk hormoon, dat over het algemeen wel aanwezig is - je kunt het ook wel zien, ook de dames hebben hier en daar haartjes op de benen en zo - verstoord zijn. De vrouw krijgt daardoor veel sterker mannelijke reacties en daardoor wordt ze voor de man als het ware als vanzelf ergens een soort tegenstander, een concurrente, en daardoor wordt ze nog veel sterker gedrongen in de richting van haar zusters in seks. En datzelfde zien we dus ook bij mannen. Er zijn mannen bij wie het vrouwelijk hormoon sterk aanwezig is, veel sterker dan normaal. In dergelijke gevallen zijn er vrouwelijke gevoelens. Een vrouw zal over het algemeen een ander gedragspatroon van de man verwachten. Die houdt dus als het ware de boot al een beetje af, of stelt eisen waaraan de persoon in kwestie niet kan voldoen, en dit zijn dan de "vrouwelijke" homoseksuelen in feite.

Er zijn nog veel meer afwijkingen te vinden, maar een groot gedeelte daarvan is dus eigenlijk sociaal bepaald, mede door opvoeding. Sadisme, masochisme e.d.

Het hangt over het algemeen niet samen met de inhoud van de mens, of met het mechanisme, maar eerder: met ervaringen veelal in de eerste jeugdijaren.

Vraag: Kan je stellen, dat homoseksualiteit door de maatschappij tot een taboe wordt gezien maar door homoseksuelen tot een dogma wordt verheven?

Antwoord: Nou ik geloof dus, dat het taboe van de homoseksualiteit een tijd lang eigenlijk, de homoseksueel heeft gemaakt tot iemand, die in meer of mindere mate asociaal was, ook al

omdat hij niet in staat was op een normale wijze ook hechtere verbindingen te maken. Laat ik het zo zeggen. Ongeacht de emotionele behoefte ontstond een zeer sterke wisseling van partners, die ook wel werd gedecteerd door de behoefte om niet op te vallen. Dat betekent dus dat er een sterke emotionele storing is. Nu komt dus de homoseksualiteit wat meer in het daglicht, ze wordt wat meer geaccepteerd, ongeacht dus de verwerping die er nog overall is, maar ze kan in ieder geval zich manifesteren en ze heeft nu in vele gevallen de neiging om dat wat uitdagend te doen om een anders-zijn te onderstrepen. En het is juist het anders zijn, wat eigenlijk helemaal niet waar is. Nu wordt juist door het taboe wat doorbroken wordt, t.a.v. het erkennen van homoseksualiteit, wordt gelijktijdig een nieuw taboe geschapen.

Als je homoseksueel bent, ben je anders. Dogma, beter nog. Je bent niet anders, je bent gewoon. Je doet alleen een beetje anders dan een ander, maar wat die ander doet, wanneer anderen hem niet zien, weet je ook niet. Misschien doet hij nog heel anders.

Reactie: Bah!

Antwoord: U kunt wel bah zeggen, maar waarom eigenlijk. Dit zijn toch normale zaken.

Ik geloof niet, dat je je daar tegen moet verzetten met Gods wil en de verdoemenis in de ene hand en de absolute afwijzing, verwerping, als het ware de sociale castratie in de andere hand. Ik geloof dat je doodgewoon moet aanvaarden dat het spel van zinnen en lusten in de mens op vele wijzen kan plaatsvinden en dat zolang dit niet een kwestie is van anderen dwingen of forceren, dit een zaak is die de mensen zelf aangaat. En als je dat doet en aanvaardt dat ze normaal zijn, dan zullen ze als vanzelf zich normaal gaan gedragen.

En in dit normale gedrag zullen ze ongetwijfeld veel dichterbij komen te staan bij dat wat op het ogenblik als de norm geldt. Niet dat het betekent, dat het noodzakelijkerwijze voor iedereen waar wordt, maar het betekent wel dat het taboe, de verwerping eigenlijk, geen rol meer speelt en dat de sociale integratie, die daarvan het gevolg is, als vanzelf ook de behoefte om je af te zonderen, om anders te zijn, om toch ergens weg te kruipen al is het maar in een speciale bar, om die ongedaan te maken. En als dat eenmaal gebeurd is, dan zullen we zien dat dit gedrag veel minder invloed heeft op de gemeenschap en de mentaliteit dan de meesten verwachten.

Vraag: Zou je kunnen zeggen mannelijk, vrouwelijk, het is een gevoel? Hoe gaat dat in de geestelijke wereld?

Antwoord: Nou in de geestelijke wereld is het er eigenlijk niet.

Vraag: U zei daarnet voor de pauze.... toen had u het over mannelijk en vrouwelijk en het verschil in geëmotioneerdheid.

Antwoord: Ja dat ging t.a.v. het priesterschap. Nu is het dus zo, dat de vrouw door haar emotionele opmaak geneigd is om sterker te letten op details. Ze heeft de neiging om emotionele werkelijkheid aan te nemen, zonder meer. Dat betekent dat haar eigen uitstraling anders is dan bij een man. Ja hoe moet je dat zeggen. Het verschil tussen een man en een vrouw kan je uitdrukken als hoogspringen en hinkstapsprong. Het is vergelijkbaar maar het is niet gelijk. Nu kunnen we dat ook weer gaan verklaren uit hormonale kwesties en weet ik wat nog meer. Zelfs een ander evenwicht, een ander intern evenwicht, een ietwat anders functioneren van het zenuwstelsel dus. De man is inderdaad het zwakke geslacht, want hij heeft een gevoeliger zenuwstelsel dan de vrouw bv. Ja inderdaad, maar dat heeft hij ook nodig. In de natuur namelijk moet de man beschermend optreden, d.w.z. dat hij dus veel minder de kleine dingen maar altijd meer het totaalbeeld moet kunnen volgen. Dat betekent dat bij dus een groter aantal impressies gelijktijdig in een totaalbeeld moet kunnen verwerken, terwijl voor de vrouw juist het beschermingselement en het samenwerkingselement veel sterker is. Die heeft dus de neiging om details samen te voegen en op grond van het gedrag van anderen haar eigen gedrag dan als met een sprong plotseling te baseren.

En dan kunt u wel zeggen, het is niet zo, maar het is toch werkelijk zo. Het is precies hetzelfde met de lichaamsbouw. De verschillen zijn betrekkelijk klein, voor de mensen erg belangrijk natuurlijk, maar de verschillen zijn in verhouding betrekkelijk klein. De functies zijn alle vergelijkbaar, maar zijn niet identiek. Geestelijk gezien is vrouw-zijn bovendien iets anders dan man-zijn. Man-zijn is je laten gelden. De man drukt zich in de eerste plaats uit tegenover de wereld. De vrouw in de eerste plaats tegenover haar kleinere omgeving. Dat zijn van die

elementen, daar moet je nou eenmaal rekening mee houden. Ik dacht dat daardoor duidelijk is, er is een verschil en dat verschil blijft ook wel bestaan wanneer de vrouw een sterke mannelijke neiging heeft. Ze zal dus wel in haar denken iets exacter worden en iets minder sprongachtig tewerk gaan, maar de wijze waarop haar emoties reageren blijven altijd anders dan die van een man. En zo kun je ook zeggen van de man, die sterk vrouwelijke eigenschappen ontwikkeld heeft, toch ondanks alles bepaalde mannelijke emotionele waarden blijft behouden. Dan kan hij proberen door operaties ook lichamelijk een vrouw worden, maar hij zal nooit een echte vrouw kunnen worden, omdat hij altijd ergens vast loopt op zijn eigen emotionele gedachtenprocessen, die nooit volledig vrouwelijk kunnen zijn.

Reactie: Dan wordt hij een lesbienne,

Antwoord: Dat is inderdaad vaak gebeurd ja, sedert dat men begonnen is met de veranderingen van sekse tot stand te brengen blijkt dus dat de huwelijken met de andere sekse alleen mogelijk zijn wanneer die sterk vrouwelijk van aard is. Dat is heel eigenaardig. Terwijl ook een zeer sterke aantrekking, ook tot het dan dankzij kunstmatige procedures eigen geslacht zeer sterk pleegt te zijn.

Vraag: In de verhandeling ... (onverstaanbaar) ... wordt gesproken over diverse rassen, die nog moeten gaan komen en daar zou het laatste ras zijn de androgyne mens, ofwel de hermafrodiet, en dat zou betekenen dat het mannelijk en het vrouwelijk aspect samengevoegd wordt tot één.

Antwoord: Dan kan natuurlijk niet. Kijk als je een mannelijk en een vrouwelijk aspect samenvoegt tot één, dan is het enige dus wat mogelijk is een voortplanting door celdeling.

Dat is niet erg waarschijnlijk. Wanneer je het dus op een andere manier zegt, ja dan eh als man en vrouw in volledig evenwicht zijn, dan is er geen attractie meer. Dan zal er ook veel minder voortplantingsdrang zijn. Dan zal seksualiteit voor een groot gedeelte wegvallen, Dan kun je het gewoon beredeneren. Maar ik geloof dat je de hermafrodiet een beetje apart, moet bekijken dan zuiver materieel. De hermafrodiet is degene, die in zichzelf de totaliteit kent, dus het man- vrouw-zijn niet meer ziet, maar daarvoor het ik-zijn en ons-zijn dus samenhangen beleeft, en in die samenhangen dus ook altijd weer een kosmisch element verwerkt.

De hermafrodiet is niet de mens, die de organen van beide seksen bezit maar in de mens, die denkt, leeft en spreekt op twee niveaus, het beperkte van zijn eigen bestaan en gelijktijdig het totaalbestaan, waartoe hij behoort.

Vraag: Wat blijft hiervan bestaan aan gene zijde?

Antwoord: Het besef blijft bestaan. Maar u moet heel goed begrijpen, wanneer je overgaat, dan denk je jezelf nog een hele tijd man of vrouw, maar je bent het niet meer. Er is dus niet meer het spel van lichamelijke factoren waardoor dit onderstreept wordt. De voorstelling vervloeit en op een gegeven ogenblik is bestaan dus niet meer een ik-vorm in seksualiteit of in uitdrukking van een bepaald geslacht. Het is gewoon een uitwisseling met anderen zonder meer. Die uitwisseling is dan over het algemeen een gedachtenprojectie over en weer en daar kun je dus enorm veel mee bereiken.

Vraag: Waarom spreekt men dan toch over mannelijke en vrouwelijke krachten.

Antwoord: Dat komt, omdat de mens de behoefte heeft tot indelen. Wanneer wij spreken over een mannelijke kracht, dan bedoelen wij over het algemeen een machtsfactor, en wanneer wij spreken over vrouwelijke krachten meestal een liefdesfactor.

Reactie: Ja, want dat hoor je door een medium duidelijk het verschil tussen mannelijke en vrouwelijke krachten.

Antwoord: Ik geloof dat dit weer heel iets anders is. Bij de uiting is het heel begrijpelijk. Hoe moet je je uiten als je geest bent? Je moet je terugdenken naar het mens-zijn. Welke vorm van mens-zijn ligt het dichtste bij? De vorige die je hebt gehad. En als gevolg daarvan grijp je dus ook terug naar de sekse, die in het verleden je hebt gehad. Nou wat denkt u ervan?

Vraag: Mag ik nog één vraag stellen? Is het mogelijk dat tijdens het aardse leven het astrale lichaam Hier is een gedeelte weggelaten wegens technische moeilijkheden.

Antwoord: Nou het astrale lichaam bestaat uit een matrix van levenskracht, waarin zeg maar zeer fijne materie - want daar lijkt het nog het meeste op - wordt gevangen zodat een gestalte wordt opgebouwd, die een mate van kenbaarheid bezit. En die matrix is eigen aan het bestaan van de entiteit. Dus wanneer je die vorm vernietigd, blijft de matrix bestaan. Maar als je de kracht wegneemt, waardoor die matrix wordt gevormd, ontnem je kracht aan het geheel. Duidelijk?

Vraag: Nog even over het volgende. Ik las ongeveer een maand geleden in "uw mening" in de krant, dat in Zweden de strafbaarstelling van incest tussen vader en dochter en moeder en zoon is afgeschaft.

Is dat niet een soort legalisering van degeneratie?

Antwoord: Nou ik dacht, dat een strafbaarstelling in de strafwet niet de juiste methode is, de mensen moeten gewoon weten wat de risico's er van zijn, en dat betekent, dat je meer kunt bereiken door de mensen op te voeden, dan door ze te bestraffen voor dergelijke dingen.

Ik geloof dat het gewoon dwaas is om de mens te bestraffen voor zaken, die alleen het gevolg zijn van een gebrekkige opvoeding en voorlichting. Maar ja, dat is mijn visie misschien.

Reactie: Een goede visie.

Vrienden, als u mij niet kwalijk neemt, zou ik nu willen gaan sluiten. Dan zou ik willen voorstellen dit te doen met een schoon woord. Ik zou graag een korte improvisatie willen maken.

HET SCHONE WOORD

Reactie: VAKANTIE - MAGIE - SCHANDE

Antwoord: Ik zou zeggen, wanneer je vakantie alleen door magie kunt verwerven, vind ik dat een schande.

Vakantie. Anders zijn. Niet minder bezig zijn, maar anders zijn.

Gevoel hebben van vrij te zijn opdat je van andere bindingen nu geniet.

Dat ze niet zijn zoals ze zijn geweest. Is hetgeen magie, waarbij men dier en beest tot mens kan maken door andere gedachten hen in te geven of een mens alleen door denken tot dier kan maken en tot beest?

Het is geen schande, dat men altijd weer bevreesd is voor het anders-zijn en toch slechts door het andere leeft? Dat men zichzelf nooit vergeeft wanneer men anders is dan anderen en toch slechts door het veranderen de volheid van het leven opgebouwd wordt en ik vertrouwd gemaakt wordt met een eeuwigheid, een werkelijkheid, waarin bestaan niet meer is eenzijdigheid, geleid door taak en plicht, maar eerder openbloeien in een licht, waarin je door 't erkennen van oneindigheid jezelf vervult in actie en in bezigheid, zelfs in de perken van de tijd.

Vakantie. Vrijheid in de dagen.

Of andere taak nu door het eigen ik aan het eigen ik gesteld. Misschien lichamelijk geweld ontketenen van stilzitten te slaken, totdat de spieren in hun krampen raken en straffen zo met lange rust de ongebreideld bewegingslust van hen die vrijheid zochten.

Is 't toverij, deze magie. Het is een magisch onverstaanbaar Nu is het goed te zijn.

En gaan de dagen snel voorbij, dan heeft de tijd geen tijd, en heeft het uur zijn duur verkort. Dan lijkt het of de wereld sterker, zonniger en anders wordt.

En ik stort weer ineen. Want het kan zichzelf niet geven de ware rust, de werkelijkheid, waarin niet een vakantie maar eigen zijn en leven zich langzaam door het ik verbreidt als stille rust van licht. Het ontvangen en het geven, waarin men slechts één taak verricht. De hoogste krachten in het ik door zich een vorm te geven.

Ik dacht dat u het daarmee kon doen. Ik zou zeggen een aangename vakantie voor degenen die dat diep in het hoofd hebben. Voor degenen die met magie bezig zijn, zou ik u willen wensen, dat u leert dat al wat je probeert te doen voor een ander wit is. En voor degenen die

het een schande vinden misschien ook dat de avond zo lang duurt, zou ik zeggen: Schande is de schuld die je in jezelf beseft t.a.v. anderen of jezelf. Maar wie niet spreekt van eer, die kent geen schande. Die spreekt van eenheid en geluk. Die vindt alleen een werkelijkheid.

Nu hoop ik dat u daar wat dichterbij mag komen. Dank voor uw aandacht.

Goedenavond.